

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2013, č. j. 10998/13/5000-14103-708571, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 64/2013, ve věci námítky podjatosti uplatněné žalobcem proti všem soudcům Krajského soudu v Hradci Králové,

takto:

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 64/2013.

Odůvodnění:

Krajskému soudu v Hradci Králové byla usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2013, č. j. 30 Af 94/2013 - 11, postoupena jako soudu místně příslušnému dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. 10998/13/5000-14103-708571 ze dne 26. 4. 2013.

Krajský soud v Hradci Králové následně žalobci zaslal výzvu ke sdělení souhlasu s rozhodnutím bez jednání a k uplatnění námítky podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s., která mu byla doručena uplynutím úložní doby dne 20. 12. 2013.

Žalobce zaslal poštou dne 27. 12. 2013 reakci na tuto výzvu, v níž mj. uvedl, že namítá „*podjatost všech soudců zdejšího soudu v aktuálním obsazení s návrhem na jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci*“ a dále též k přikázání věci k jinému soudu z důvodu delegace nutné. Důvody podjatosti těchto soudců žalobce nijak nekonkretizoval.

Věc byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena spolu s vyjádřením všech soudců oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, konkrétně soudců JUDr. Magdaleny Ježkové, JUDr. Jany Kábrtové, Mgr. Marie Kocourkové, Mgr. Heleny Konečné, JUDr. Pavla Kumprechta, JUDr. Jana Rutsche, JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Ivony Šubrtové v tom smyslu, že se v této věci necítí být podjatými a není jim známa žádná skutečnost, z níž by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud uvážil v této věci následovně. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. dále platí, že „*účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření*.“

Není pochyb o tom, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. K této otázce se vyjádřil Ústavní soud, který připomněl, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 Sb. NU 429). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci však může dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 Sb. NU 11).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tímto principem jsou vyloučeny praktiky kabinetní justice a nestrannost soudního rozhodování je tak chráněna ve prospěch účastníků soudních řízení nejlépe. Uvedeným způsobem je zmíněný princip zásadně naplněn, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný, který musí být opřen o konkrétní dostatečně doložené okolnosti konkrétní věci.

V posuzované věci žalobce neopřel svou včasnou námitku podjatosti „*všech soudců*“ Krajského soudu v Hradci Králové „*v aktuálním obsazení*“ o žádné relevantní důvody, zejména pak netvrdil, v čem spočívá poměr těchto soudců k němu samému či jeho věci. Nejvyšší správní soud pak není povolán k tomu, aby žalobcovu povinnost tvrzení jakkoliv nahrazoval.

Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal žádný konkrétní a doložený důvod, pro který by mohla být jeho vágní námitka podjatosti opodstatněná, rozhodl o tom, že soudci Krajského soudu v Hradci Králové uvedení ve výroku tohoto usnesení nejsou vyloučeni pro podjatost z projednávání a rozhodování předmětné věci. Z tohoto důvodu jsou i žalobcovy návrhy směřující k delegaci nutné (tzn. změně místní příslušnosti z důvodu příp. vyloučení

všech soudců příslušného soudu) bezpředmětné a Nejvyšší správní soud se jimi samostatně nezabýval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu